

General Motors korporacija je brutalno zavrnila vse zahteve unijskih delavcev

Flint, Mich., 4. januarja. — Zborovanje unijskih zastopnikov delavstva, ki je zaposleno pri General Motors korporaciji, je trajala pri zaprtih vratih cele štiri ure. Odobreni so bili pogoji, pod katerimi se preneha štrajk v vseh tovarnah General Motors kot tudi štrajk pri Fisher Body v Clevelandu.

Iz Clevelanda se je udeležilo pet zastopnikov delavstva pri Fisher Body. Izjavili so, da obstoji najboljši sporazum med vsemi unijski, ki so prizadele in da pričakujejo uspeh. Danes popoldne bodo v S. N. Domu na St. Clair Ave. poročali o tem zborovanju.

Homer Martin, glavni predsednik unijskih avtomobilskih delavcev, je po zborovanju v Flint, Mich., nemudoma in tajno odpotoval iz dvorane in se podal direktno v Detroit. Tudi v Detroitu bo danes veliko zborovanje unijskih uradnikov.

Pred dvorano je čakal Martina šerif Woolcott iz Flinta, da bi mu izročil sodnijsko prepoved proti štrajkarjem v Flintu, ki so zasedli Fisher tovarno št. 1 in 2. Okrožna sodnija je odredila, da morajo štrajkarji nemudoma zapustiti tovarne.

Toda šerif "ni mogel" doznati kdo je Homer Martin, ki se je pravočasno umaknil. Medtem pa unijska pričakuje definitivni odgovor General Motors korporacije, ki mora priti v nekaj dneh.

Od vsebine tega odgovora bodo odvisni nadaljnji koraki avtomobilskih delavcev. Med drugim nameravajo poklicati sploh vse uslužbence iz vseh tovarnen General Motors na splošno stavko.

Mesto Flint že precej čuti štrajk pri Fisher Body. Mesto šteje 160,000 prebivalcev, in od teh jih je zaposlenih 42,000 pri Fisher Body in pri General Motors. Kakih 17,000 jih še dela v Chevrolet tovarni.

Washington, 4. januarja. — Edward McGrady, pomožni vladni delavski tajnik, je bil odposlan na pozorišče štrajkov pri General Motors. Zahteval bo nemudoma konferenco z John Lewisom. Avtomobilski delavci, ki so zaštrajkali v več tovarnah General Motors, so člani velike industrijske unijske, ki je pod nadzorstvom Lewisa.

Detroit, 4. januarja. Alfred P. Sloan, predsednik General Motors korporacije, je danes odgovoril glavnemu odboru unijskih avtomobilskih delavcev glede kolektivnega pogajanja. Iz njegovega odgovora se jasno vidi, da se kompanija ne bo podala za las.

Med drugim pravi Sloane v svoji izjavi, ki je naslovljena na vse uslužbence vseh tovarnen General Motors sledeče: General Motors korporacija ne bo pri-

znala nobene unijske, ki naj bi bila edina zastopnica vseh uslužben-

“Uslužbeni pri General Motors bodo še znanprej imeli “standard” delo, ki znaša 40 ur na teden. Pravico senioritete se bo upoštevalo tako, kot jo je določil vladni delavski odbor.

“General Motors bo še znanprej plačevala najvišje možne plače. Delavce se bodo še znanprej sprejemalo na delo na podlagi njih zmožnosti.

To je v kratkem izjava predsednika General Motors korporacije. Ta izjava je bila nalepljena po vseh delavnicah korporacije, obenem jo pa prinašajo vsi ameriški časopisi kot plačan oglas.

Voditelji unijske se niso odgovorili na izjavo predsednika korporacije. Danes dopoldne ob 11. uri imajo generalno zborovanje, pri katerem se bo odločilo, kakšne korake podvzamejo unijske to-zadevno.

Poznavalci položaja trdijo, da ker je korporacija enostavno in skoro brutalno zavrnila vse zahteve unijske, ne preostaja voditeljem unijske drugega kot razglasiti generalni štrajk vseh delavcev, ki so zaposleni pri General Motors korporaciji.

Kardinalna točka odgovora predsednika korporacije je: ali naj unijska diktira, kdo bo vodil podjetje v tovarnah General Motors korporacije ali naj lastniki diktirajo?

Nemčija rogovili v španskih vodah

London, 4. januarja. — Nemške bojne ladje so zadnje dni zaplenile v španskih vodah že dve španski trgovski ladji kot v povračilo, ker so španske torpedovke zaplenile nemški parnik Palos. V španskih vodah se nahajata nemška križarka Koenigsberg in nemška bojna ladja Graf Spee. Obenem se poroča, da so tri rebelne španske bojne ladje streljale na neki francoski prometni parnik. Razburjenje radi teh dogodkov je veliko, toda nemška vlada je izjavila, da si umije roke pri vsej zadevi, ker so španski socialisti bili prvi, ki so zaplenili privatno nemško trgovsko ladjo.

Novi uradniki

Društvo Danica št. 34 SDZ ima sledeči odbor za leto 1937: predsednik Alois Pokaj, podpredsednik John Taučar, tajnik Vincent Bubnič, 15801 Oakdale Ave., Bedford, blagajnik Anton Vatovec, zapisničarica Ana Traven. Nadzorniki: Fr. Bubnič, Joseph Miklič, Mike Stradiot. Zdravnik dr. Anton Perko.

Škrjančki

Staršem Škrjančkov se naznanja, da se vrši redna mesečna seja v navadnih prostorih v sredo 6. januarja ob 8. uri zvečer. Pridite gotovo vsi. Nadzorni odbor naj pride ob 7. uri, da pregleda knjige in račune.

Maple Heights rase

Mr. in Mrs. Louis Lipnos v Maple Heights, O. sta dobila zalo hčerko, ravno tako Mr. in Mrs. Jack Jemec. Staršem naše čestitke!

Iz domovine

Mrs. Agnes Zagar, 9306 Parmalee Ave., je dobila iz domovine žalostno vest, da ji je v vasi Selšček, fara Begunje umrl v visoki starosti 85 let oče Jernej Opeka. Pokojni je bil pred 30. leti vrnil v domovino. V Clevelandu zapušča žalujočo hčer Agnes Zagar in več drugih sorodnikov, v starem kraju pa sina in hčer. Pokojni je bil oče dobro poznanega pokojnega Antona Opeka. Naj mu bo mirna domača zemlja!

Dr. Placak

Mladi zdravnik v Clevelandu, dr. Joseph Placak, katerega oče je eden najboljših specialistov v Clevelandu, poznan tudi mnogim Slovincem, je bil imenovan za družabnika Franklina Roosevelta, najmlajšega predsednikovega sina. Mladi dr. Placak, ki je rodom Čeh, bo kmalu odpotoval v Washington, kjer bo pazil na zdravje mladega Roosevelta.

Darovi čitalnici

Odbor društva Naprej št. 5 SNPJ je daroval \$5.00 S. N. Čitalnici na mesto venca umrlemu blagajniku štefanu Lundru. Častno članarino sta pa plačali društvi Naprej št. 5 SNPJ v vsoti \$12.00 in društvo Slovan št. 3 SDZ \$5.00. Iskrena hvala!

Društvo Carniola Hive

Prihodnja seja društva Carniola Hive št. 493 T.M., se vrši v sredo 6. januarja v SND ob 7. uri zvečer. Po seji bo card party in zabava. Članice, pridite in pripeljte tudi prijatelje s seboj. — Tajnica.

Važna seja

Danes večer se vrši redna mesečna seja Euclid Rifle kluba. Vsi člani naj bodo navzoči.

Ravnatelj niso pustili v tovarno

Kot poroča angleško časopisje, je nameraval včeraj dopoldne priti v Fisher Body tovarno na Coit Rd., kjer traja stavka, generalni ravnatelj tovarne Lincoln Scafe. Toda piketi okoli tovarne so preprečili dohod ravnatelju. Piketi so napadli celo policijo ki je skušala narediti pot za ravnateljev avtomobil. V tem spopadu je bil precej ranjen policijski poročnik Mr. Peter Kekič. Scafe trdi, da so piketi skušali prevrniti njegov avto in so naskočili Kekiču, ki je skušal narediti pot ravnatelju tovarne. Kot zatrjuje ravnatelj, so bili med ljudmi, ki so mu skušali preprečiti dohod v tovarno, večinoma tujci. Scafe pravi, da pozna večino uslužbencev pri Fisher Body.

Pozneje se je ravnatelj Scafe zopet pripeljal pred tovarno, toda to pot je bilo vse mirno. Scafe je lahko nemoteno šel v poslopje. Absoluten mir prevladuje med piketi okoli tovarne.

Vodja demokratov

Pri tajnem glasovanju za načelnika demokratov v senatni zbornici državne postavoja v Columbusu, je bil izbran za načelnika demokratske večine senator Keith Lawrence iz Clevelanda. Senatna zbornica državne postavoja je prvič po dolgih letih zopet po ogromni večini demokratska.

Zlatomašnik na obisku

Včeraj nas je obiskal v uradu Rev. Ciril Zupan, zlatomašnik in župnik slovenske župnije v Pueblo, Colo. Mudil se je na obisku pri srebrnomošniku Rt. Rev. Omanu. Sinoči je zopet odpotoval proti zapadu.

Common Pleas sodnik Frank J. Lausche v uradu

Bivši mestni sodnik, ki je bil pred tremi leti izvoljen z največjo večino v Clevelandu, katero je sploh kdaj dobil kak kandidat za mestnega sodnika, je bil pri zadnjih volitvah izvoljen na visoko mesto okrajnega ali Common Pleas sodnika. Tako visokega urada dosedaj še nihče izmed Slovincov v Zedinjenih državah ni dosegel. Common Pleas sodnje so najvišje sodnje v vsakem državnem okraju ali county.

Toda sodnik Frank J. Lausche, ki jutri prevzame svoj visoki urad, ne želi, da bi se mu ob tej priliki pelo s fantami in godbami. Sodnik Lausche je priprostil svojega naroda, ki veliko raje na tihem deluje za blagor in napredek naroda, kot da bi poslušal dolge govorce in fraze. On je mož dela, in tako je sklenil, da bo v sredo 6. januarja kar na tihem začel delovati na svojem odgovornem mestu v novi sodnji na Lakeside Avenue.

Kar natihoma je bil zaprišežen že pred tremi tedni, da skoro nihče tega ni vedel, ker se je hotel izogniti raznim formalnostim, ki so v zvezi z nastopom sodnika na Common Pleas sodnji. Sodnik Lausche je bil pridružen civilnemu oddelku sodnje. Toda nekaj je, česar nam sodnik Lausche ne more prepovedati, namreč, da bi mu ne smeli iskreno čestitati ob dnevu, ko nastopi svoje visoko mesto. To je zadeva naroda, ne pa zadeva sodnika Lausche.

Prav prijazno prosimo vse tisočere prijatelje sodnika Lausche, ki so bili z njim v prijateljskih stikih tekom dolgih let, da pridejo v sredo, 6. januarja, ob 9:30 dopoldne, v novo sodnijsko poslopje na Lakeside Ave. Tedaj bo sodnik začel uradovati. Predno pa začne s postavitvami, pa lahko dobi iskren pozdrav od svojega naroda. Kar pridite v novo sodnijo, vam bodo že povedali, kje se sodnik nahaja. Skrbeti smo, da sodnik Lausche o tem sprejemu prej ne bi izvedel, torej bo presenečenje toliko večje, ko bo tudi ameriški narod doživel, koliko prijateljev ima sodnik Lausche. Pridite in pozdravite prvega slovenskega okrajnega sodnika ne samo v Clevelandu, pač pa v vseh Zedinjenih državah!

Ameriški župani v ostri borbi, da se nadaljujejo WPA dela. Tisoče prošenj je dospelo v predsednikov urad in na kongresmane

Washington, 4. januarja. — Upanje administracije predsednika Roosevelta, da se poračun Zed. držav tekom letošnjega zime zmanjša in balancira, je splavalo po vodi, ko so te dni pritiskali na predsednika župani skoro slehernega večjega mesta v Ameriki.

Župani ameriških mest z vso resnostjo zahtavajo, da se WPA javna dela ne samo omejijo, pač pa da se za javna dela dovolijo še večje vsote, kot so bile dovoljene dosedaj. Predsednik in njegov kabinet se radi tega nahajata v obupnem položaju.

Od Pacifika do Atlantika poročajo župani stoterih mest, da je res, da je industrija nekoliko oživela, toda privatna zaposlenost pri raznih podjetjih nikakor ne napreduje kot bi morala. In posamezna mesta nikakor niso v stanu podpirati svoje nezaposlene brez izdatne pomoči od strani zvezne vlade.

Sulzmann se vrne

Ko je te dni dosedanji šerif John Sulzmann izročil urad šerifa novo izvoljenemu šerifu Martinu O'Donnellu, je izjavil, da bo najprvo gledal, da se dobro pozdravi, potem bo pa zopet stopil v politično arenjo. Sulzmann je bil šest let šerif v Clevelandu in znan zlasti po tem, da je z jetniki jako humanitarno postopal.

Radi prepira smrt

V hiši na 1364 E. 36th St., je prišlo do prepira med moškimi. Pri tem sta dva mlada fanta napadla 65 let starega Franka Kolpa in ga tako pretepla, da je Kolp umrl. To je že drugi enaki slučaj v ondolnici okolici tekom enega tedna.

Zopet na delu

Direktor javne postrežbe v Clevelandu je zopet poklical na delo 1350 mestnih delavcev, ki so bili pred desetimi dnevi odlovljeni, ker ni bilo denarja v blagajni.

Župani so na administracijo predsednika Roosevelta naslovili zahtevo, da se število pri WPA javnih delih zaposlenih delavcev zviša od 2,200,000 na 2,700,000. Obenem župani tudi prosijo, da odredi kongres \$877,000,000 za javna dela namesto \$500,000,000, kot je predlagal Roosevelt.

Ta vsota bi zadostovala do 30. junija, in tedaj se računa, da javna pomoč ne bo več tako potrebna kot je danes.

Zaroka

Na božični dan sta se zaročila Miss Carolyn Kosoglav, hčerka Mr. in Mrs. Anton Kosoglav, 1283 E. 43rd St., in Mr. Anthony Stefančič, sin poznane družine Mr. in Mrs. Anton in Mary Stefančič, 890 Rudyard Rd. — Iskrene čestitke!

Na obisku

K družini John (Lindy) Lokar, 1097 E. 169th St., je prišla na obisk Mrs. Helen Mramor, mati Lindytove soproge. V mestu bo ostala kakšne 3 tedne.

Demokratska seja

V sredo 6. januarja se vrši letna seja Slovenskega demokratskega kluba 32. varde (moški). Na programu so volitve odbora in druge važne stvari.

V bolnici

V Glenville bolnico se je podala Mrs. Frances Hajdini, 449 E. 158th St. Prijateljice jo lahko obiščejo od 2. do 3. uri popoldne in od 7:30 do 9. zvečer.

Italija se je umaknila iz španske zadeve. Nemčija nadalje pleni španske ladje. Francija grozi, da bo začela "posredovati"

London, 4. januarja. — V nigsberg je danes zaplenila že Rimu je bila včeraj podpisana tretjo špansko ladjo kot v pogodba med Italijo in Anglijo, v kateri pogodbi se Italija obvezuje, da bo pozabila na Nemčija je izjavila, da bo to stara nasprotstva med Anglijo in Italijo v Sredozemskem morju tekom abesinske vojne.

Italija se je tudi obvezala, da bo držala roke proč od španske civilne vojne in ne bo moralno niti materialno podpirala niti rebelov niti socialistov. Italija se je tudi obvezala, da bo delovala v prid miru.

Priznala je v pogodbi, da je svoboda na odprtem morju vitalnega pomena tako za Anglijo kot za Italijo. Anglija je želela, da bi tudi Nemčija podpisala enako pogodbo, toda Nemčija koraka na svojo roko naprej.

Valencia, Španija, 4. januarja. Nemška križarka Koenigsberg je danes zaplenila že tretjo špansko ladjo kot v pogodbi med Italijo in Anglijo, v kateri pogodbi se Italija obvezuje, da bo pozabila na Nemčija je izjavila, da bo to stara nasprotstva med Anglijo in Italijo v Sredozemskem morju tekom abesinske vojne.

Cene mesa

New York, 4. januarja. Tekom prvih treh mesecev letošnjega leta se splošno pričakuje, da se bodo zvišale cene vsakovrstnemu mesu. Zaenkrat prihaja sicer še dosti klavne živine na trg, toda kljub temu so se že dvignile cene mnogim vrstam mesa. Še višje pa postanejo cene, ko farmerji ne bodo pošiljali dovolj klavne živine na trg, kar bo v februarju in marcu mesecu. Zlasti se je zadnje čase dvignila cena teletini. Izreden je slučaj pri prešičjem mesu. Farmerji so poslali v klavnice mnogo več prešičev kot lani, kljub temu pa je meso dražje kot lani. Kot vzrok navajajo, da ljudje kupujejo več prešičjega mesa.

Zahvala

Odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta se zahvaljuje Mr. Chas. Zormanu, voditelju slovenskega radio programa, ki je iz usluge naznanil našo prireditve, da Vrtu prihrani nekaj denarja, ki se potrebuje za druge potrebščine. Jugo slovenski kulturni vrt se še v bodoče priporoča. Vsak naj stori nekaj v korist krasnega Kulturnega vrta. Hvala lepa Mr. Zormanu.

Smrt rojakinje

Mrs. Josephine Somrak iz E. 61. ceste je dobila iz Minneapolisa, Minn., žalostno vest, da je tam preminula Jožefa Bolna, rojena Truden, na operaciji. Umrla je 22. decembra. Bila je doma iz Grahovega pri Cerknici. Zapušča 7 otrok in soproga, ki je pa bolan. Naj ji bo lahka ameriška zemlja.

Vest iz domovine

Mr. Anton Amigoni, 1567 E. 38th St. je dobil pismo iz domovine, da mu je 8. dec. umrla mati Helena Amigoni v vasi Ročišče, fara Studenec v visoki starosti 78 let. V domovini zapušča sina Franka in hčer Marijo, v Ameriki pa dva sina, Antona in Lojza. Naj bo ranjki mirna domača zemlja!

Na obisku

Na obisk je dospela iz Gleason, Pa. Mrs. Dremelj in sicer k sestri Mrs. Mary Škerbec in sestrični Mrs. Mary Turk. Dobrodošla!

Vojna bi v splošnem pomagala komunistom

Cleveland. — Prof. Walter O'Donnell je imel preteklo nedeljo v mestnem avditoriju govor, ki je vzbudil splošno pozornost. Med drugim je dejal O'Donnell: "Na tem modernem svetu, v katerem se komunizem, fašizem in demokracija bori za kontrolo, demokratični narodi nikakor ne morejo misliti na vojno. Vojna bi koristila samo končnim ciljem komunistov. Edina pot je, da se Zedinjene države ognijo konfliktu, ki gotovo pride v Evropi v najkrajšem času, da v slučaju vojne obdrži Amerika svoje parnike, svoj denar in svoje ljudi doma. Neutrlnost, svoboda morja in enake fraze danes dosti ne pomenijo. Najmanjši incident lahko izzove vojno. Kdorkoli izmed Amerikancev bi šel v slučaju vojne v Evropo, mora to storiti na svojo lastno odgovornost ... Španski fašisti so enako proti - demokratični, in njih borba za krščanstvo je jako dvomljiva. Niti filozofija niti sedanje tendence fašizma se ne strinjajo z religijo. Krščanstvo ne bo pridobilo ničesar, ako izroči svojo obrambo proti komunizmu — fašizmu." Tako je govoril prof. O'Donnell, ki poučuje na katoliški univerzi v Clevelandu.

Novi odbornice

Društvo Carniola Hive št. 493 T.M., ima sledeči odbor za leto 1937: predsednica Jennie Dolenc, bivša predsednica Mary Bolta, podpredsednica Frances Kobe, rekordna tajnica Frances Zugel, 6308 Carl Ave., bolniška tajnica in zapisničarica Julia Brezovar, 1173 E. 60th St., chaplain Magdalena Kremžar, rediteljica Paulina Zigmant, sergeant Mary Mahne, straža M. Schmidt. Zastopnice za Klub društev S. N. D.: Julia Brezovar in Frances Kobe, za konferenco Frances Zugel, za združena društva fare sv. Vida: Julia Brezovar, Frances Kobe. Nadzornice: Ana Boldan, Mary Tisovec, Mary Gačnik, zdravnik dr. F. J. Kern in dr. M. Oman.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, po letu \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$6.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$6.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 3, Tues., Jan. 5, 1937

Času primerne

Najmočnejše armade premagujejo svet, toda najnižje cene zavojujejo svetovna tržišča.

Japonska postaja z vsakim dnevom bolj moderna in bolj zapadnjaška. Oni dan je neko šestnajstletno dekle izropalo neko banko, kakor se dogaja često v moderni Ameriki. Da je pa Japonska v gotovih merih še vedno orientalska, je dokaz to, ker je policija roparico prišla.

"Portugalska, Nemčija in Italija bodo poslane angleški vladi skupno noto, v kateri bodo naglasile, da so bile te dežele že od vsega početka za nevtralnost in nevmešavanje v Španiji in da so se že od vsega početka zavzemale za to, da se ne pošilja v Španijo nikakih potrebnih in "prostovoljcev." ... — Novica v svetovnem časopisu.

Neki časnikar pravi, da nima Mrs. Simpson poslej ničesar več reči in povedati. — Časnikar naj počaka, da postane Mrs. Simpson enkrat žena bivšega angleškega kralja Edvarda, potem pa naj časnikar njega vpraša, če nima Mrs. Simpson res nobene besede več.

V državi Tennessee živi neka osemdesetletna starka, ki ni še nikoli v svojem življenju videla avtomobila. — Saj baš temu dejstvu se ima menda zahvaliti, da je učakala osemdeset let.

Na vojno, ki naj reši narode pred propadom, se pripravljajo sledeči bratci: Mussolini, nekdanji anarhist in veteranski ateist ali brezbožnik; Hitler, ki si na vse kriplje prizadeva uvesti poganstvo med nemškimi narodom; in končno japonski vojni lordi, ki obžujejo v svoje mcesarju posebljenega boga. Gorje narodom, če ga bodo ti reševali!

Postava jamči svobodo govora po radiju, ne jamči pa poslušalcev.

Najvišje sodišče v Avstriji je te dni odločilo, da je vsaka poročena žena upravičena do enega poljuba izven zakona in da zaradi takega poljuba ni v nevarnosti, da bi se mogel njen mož ločiti od nje. "En sam dokaz nezvestobe, še ni dovolj za ločitev zakona," je izjavil predsednik najvišjega sodišča. Avstrija postaja počasi moderna dežela.

Neki znanstvenik v New Yorku je izjavil, da obstoja človeštvo iz več vrst človeških živali. Zgodaj jutraj na novega leta dan je človeštvo nudilo dokaz, da ima omenjeni znanstvenik prav.

Brojavna sporočila iz Pariza naznanjajo, da je bil dokument, s katerim je Nemčija dne 2. avgusta 1914 napovedala Franciji vojno, ukraden iz arhivov francoskega zunanjega ministrstva. Francozje naj si radi tega nikar ne belijo glav. Po vsej priliki bodo tekom enega ali dveh let zopet prejeli enak dokument od Nemčije.

P. Bernard:

Škodoželjnost in neka brošura

To se je seveda lahko naprej vedelo, da brošura z naslovom "Ultimatum" ne bo našla milosti v očeh naših verskih nasprotnikov. Vedeli smo, da bodo marsikaj rekli in pisali o njej. Vendar moramo v splošnem priznati, da prav preveč niso padli po njej. Najbrž bi na to opazko odgovorili, da ji niso hoteli delati več reklame kot je bilo nujno potrebno. S tem smo pa tudi mi popolnoma zadovoljni.

Tu pa tam še pride kakšna kaplja, ki skuša zvrtni luknjico v kamenito vsebino tiste brošure. Očitajo ji to in ono, kar pa vse skupaj ni nič drugega kot izraz nepremišljene nejevolje. Nedavno je pa bilo brati opazko, da je tista brošura dokaz nelepe — škodoželjnosti! Baje je skušala brošura škodovati bližnjemu, kar je seveda zelo nekrščansko početje. Sicer v isti sapi zatrjujejo, da se namen brošure ni niti najmanj posrečilo, toda dejstvo ostane in škodoželjnost je v brošuri in v tistih, ki so brošuro izdali.

Zaradi načelnosti se dajmo pri tem očitku nekoliko pomuditi.

Brošura ni nikomur želela škodovati. Ravno nasprotno, želela je dobro vsem, listu Enakopravnost in njenim naročnikom in bralcem. Saj je izrecno povedala, da ji ni na tem, da se kak list uniči, ampak na tem ji je, da noben list, ki naj ga katoličani podpirajo, ne piše zoper načela katoličanov, ker takega lista potem katoličani po svoji vesti ne morejo podpirati.

Brošura je hotela dobro dotičnemu listu, zakaj če ne bi pisal zoper katoličanstvo, bi imel prav gotovo v Clevelandu in vsej okolici veliko več naročnikov nego jih ima.

Brošura je hotela dobro samemu g. uredniku, ki je kajpada tudi naš bližnji, zakaj če bi urednik pisal drugače kot piše, bi imel take naročnike, ki bi bili z njim zadovoljni prav tako kot so ljudje zadovoljni z uredniki katoliških listov. Potem se mu ne bi bilo treba otepati raznih kritikov pred vso javnostjo in si ustanavljati posebne "solzne doline," v kateri od časa do časa apelira na usmiljenje svojih bralcev in si pomaga pri tem z raz-

kazovanjem svojih srčnih bolečin.

Toliko naj bo zapisano o "škodoželjnih" namenih naše brošure.

Zdaj pa še nekoliko o vprašanju, če je brošura dosegla kaj svojega namena ali ne.

V kolikor je želela dobro listu Enakopravnost in njegovega uredniku, je po vsem vidiku svoj namen zgrešila. Nič dosti ne opazimo, da bi si ta dva vzela k sreči dobro hotenje brošure. V istem tonu nadaljujeta svoje pisanje in mahanje po krščanstvu in katoličanstvu, kvečjemu bi se dalo reči — da govorim v smislu brošure — da sta se zopet malo bolj umaknila na zunanje okoliščine in čakata, kdaj bo spet javnost "dozorela," da bosta lahko mahnila naravnost v središče. Kmalu po tistem, ko je g. Jontez prevzel uredništvo, je bilo videti, da smatra Enakopravnost stvar, za katero dozorijo in je začel skoraj popolnoma po notah znanega protiverskega glasila v Chicagi. Zdi se, da je sedaj vsaj za spoznanje previdnejši postal.

Kakšen uspeh je pa imela brošura med ljudmi v Clevelandu, je pa precej drugo vprašanje. Deloma so jo razumeli prav, deloma so pa šli takoj za en korak dalje nego jih je brošura vodila. Tega pa zopet ni kriva brošura, ampak list Enakopravnost sam.

Da jih je bilo precej, ki so prav razumeli in prave korake naredili po tisti brošuri, dovolj jasno kaže "privatna solzna dolina" v Enakopravnosti. Mi smo seveda obsojeni, da smo "napačno razumeli" tisto otepanje in opravičevanje, toda to se jako lahko zapiše, kar je pa zadaj za vsem tem, ima vsak pravico po svoje tolmačiti. Posebno še, če ima slučajno še kaj več informacij nego jih servira Enakopravnost sama.

O drugih sem pa dejal, da so šli takoj za en korak dalje. In vse kaže, da teh ni malo. Tisti ljudje pravijo takole:

Zastonj in prepózno je upati, da bi se Enakopravnost spremenila. Krenila je že predaleč in frazaj noče ali pa ne more. Zakopala se je v strast in kadar žene človeka strast, ni dostopen za dobre nasvete. Mi smo v svoji lahkovernosti verjeli svoj čas, da bo Enakopravnost glede verskih reči dostojen list, zato se ni smo branili in smo se na njo naročili. Ko se je vedno bolj podajala na brezverska pota, smo svojo besedo že večkrat zastavili, toda pomagalo ni, ker je strast bila premočna. Toliko manj upaja je sedaj, ko je prišel k listu g. Jontez. Ta mož je med nami predobro poznan in vsak ve, kaj je od njega pričakovati. Njegova strast je tako močna, da je prej pripravljen na škodo podjetaja in na izgubo naročnikov nego na to, da bi spremenil smer lista. Zato nam ne kaže drugega kot takoj narediti drugi korak in list ustaviti. Dokler naša naročnina še teče, naj bo, saj bomo ga itak ne. List pride in gre — v waste basket! Ko pa naročnina poteče, pač ne bomo več ponovili in naj podjetje samo sebi pripiše.

Da, tako pravijo, in takih ni malo. Če bi bil jaz z brošuro vred v resnici škodoželjen, bi tega ne povedal javno. Ker pa nisem škodoželjen, povem to javno in s tem dajem listu Enakopravnost priložnost, da se še o enajsturi premisli. Morda bodo tisti, ki so nad Enakopravnostjo obupali, vendar še opazili ali vsaj od drugih zvedeli, da je smer lista spremenjena, in ne bodo bojkotirali nje in njenega podjetja.

Toliko o škodoželjnosti tiste brošure. Če bi pa mi hoteli dalje govoriti o škodoželjnosti, bi pa kaj lahko stopili par korakov bližje k listu Enakopravnost in zopet pokazali nanjo — s prstom! Hvali se, da ne brani nikomur brati katoliških listov. O tem drugič.

Kaj je pa počela in počne glede "klerikalnega" Kulturnega vrta? Ker je bila sokriva, da ni Kulturni vrt postal stvar vsega naroda, se tolaži sedaj edino s tem, da kipi iz nje škodoželjnost prvega razreda in se neprikrito raduje vsakega navideznega ali resničnega neuspeha pri delu za Kulturni vrt. Kjer količakaj more, zavira delo pri Kulturnem vrtu. Kje je po vsem tem iskati resnične škodoželjnosti?

In kljub vsemu temu je moral isti list sam te dni prinesiti vsaj par vrstic o neuspehu svoje lastne škodoželjnosti, ko je v nekem poročilu zapisal: *Če so klerikalci postavili že tri spomenike, potem bi bila za nas sramota, če bi ne mogli financirati nekaj od*

Problem Slovenskega Doma na Holmes Ave.

Z novim letom smo zaključili zopet eno poslovno leto pri Slovenskem domu na Holmes Ave., o katerem lahko rečemo, da nam je bilo v rezultatu povoljno. Natančno vodeni računi so nam pokazali v čemu je rentabilnost in zopet na drugi strani pa so številke pokazale kje ni rentabilnosti. Natančna preiskava v računih je pokazala, da sta v cellem posloju le dva prostora, ki se s svojimi dohodki upravljata in pomagata plačevati stroške za druge prostore, katerih niso dohodki dovoljni. V stavbi Slovenskega doma je rentabilnost v točilnici (Bar room) in kegljišče. Prepričan sem, da se dvorane absolutno ne morejo z dohodki same opravljati drugače, če bi bile vsak dan za prireditve rentane, kjer se dobi primerno višjo najemnino, kakor pa za društvene seje. Računati moramo, da imamo s stavbišcem brez popravila, potrebnih in licenc mesečne stroškov okrog \$300.00 to je vsako jutro, ko se stavba odpre \$10.00. Pripomniti pa je, da se dobiva najemnino za prireditve komaj polovico leta, ker v poletnem času teh ni izven kake svatbe.

Isto kar velja za dvorane, je tudi s kegljiščem. Sezona za kegljanje se prične v pozni jeseni in traja do koncem meseca maja.

Edini vir stalnih dohodkov je točilnica, ki pokaže v poletnih časih veliko večjo aktivnost, kakor pa v zimskem času, ko društva prireajo svoje prireditve. Čimbolj so ugodni prostori za potrebo gostom, tem večja je prilika do boljšega zaslužka. Minulo leto nam je pokazalo, da nam je točilnica plačevala ves primanjkljaj pri stavbi in poleg smo napravili precej prebitka v gotovini, ki jo imamo na rokah za vsak slučaj.

Naša dolžnost kot delničarjev korporacije je, da kakor hitro smo zagnali in preizkusili vse objekte in vire pri stavbi, kateri nam je dobičkonosni, da temu prostoru posvečamo največjo pažnjo in dvignemo iz njega vse, kar se da dobiti v korist stavbe, ki hočemo radi nas, radi naselbine, radi narodnosti in društvenega življenja, da obstoja in se nam izplačuje.

Zadnjega polletja gojim globoko v srečo tajno, katero sem zadnje čase zapal nekaterim direktorjem, da bo potrebno topogledno nekaj ukreniti, da izboljšamo prostore naše točilnice. Danes se nam ni potreba skrivati, če hočemo prodati kozarec vina, piva ali žganja. Imamo uradno dovoljenje in dokler posluujemo v soglasju s postavo to lahko delamo javno brez vsakega strahu. Vse naokrog v naselbini in v predmestju vidimo krasno urejene točilnice, katerih pročelje samo vabi goste v notranjost. S prekleom prohibicije so se vsem, ki ljubijo dobro kapljico, odprla vrata na široko, da si privoščijo po lastni izbiri priljubljeno pijačo. Danes opazimo, da tista točilnica, ki kaže bolj vabljivo lice ter je najti v njej udobnost, hitro in dobro postrežbo, je vsikdar zaposlena

česar bomo imeli več koristi kakor od spomenikov. (Čudno, da ni zapisal: od "spomeniške navlake" ...)

Tako! Če si klerikalcev že ne morejo jemati za zgled pri delu za Kulturni vrt, si jih pa morajo postavljati za zgled v požrtvovalnosti za cilje, ki so si jih postavili. Potemtakem le niso tako zanič naši klerikalci! Toli-ko morajo žrtvovati za svoje cerkve in šole, pa dajo vendar še za narodno stvar toliko, da se na nasprotni strani vsaj tako od daleč že boje morebitne "sramote." Vse kaže, da naši klerikalci ne potrebujejo ravno kakega socializma, da bi jih učil požrtvovalnosti. Prej bi jih naučil — škodoželjnosti ...

in visoko rentabilna.

Nikakor ni priporočljivo, da bi pri Slovenskem domu na Holmes Ave. poizkušali modernizirati sedanjo točilnico, ker se bojim, da bi nas za uspeh, ki bi ga potem imeli, preveč stalo. Če bi hoteli najnujnejše napraviti in pročelje oziroma vhod v skladu s stavbo urediti, bi bilo potrebnih okrog \$2,500.00, kakor so nam izvedenci napravili proračun. Ostali bi pa kljub temu v kleti, ki nikakor ni pripravna točilnica. Sedanje točilnice kljub velikim stroškom ne bi mogli razširiti in v njej napraviti tiste udobnosti, ki jo danes gostje zahtevajo. Kratko rečeno: investacija se ne bi izplačala.

V mislih imam ob strani prizidek, ki naj bi bil tako zgrajen, da bi se pozneje, kadar bi plačali stroške prizidka, dozdali še naprej in sicer tako, da bi nad njim napravili pivnico in kuhinjo za prvo in drugo dvorano. Seveda to ne bi bilo storjeno v par letih, toda če bi nam bila točilnica vsaj enkrat bolj rentabilna, bi bilo pa to mogoče v petih letih.

Naš slovenski pregovor pravi: "Če hočeš biti gotov voznik, daj peljati voz tistemu konju, ki rad vozi." Isto je tukaj, če hočemo rentabilnost dvigniti, posvečajmo našo pažnjo tistim prostorom, ki so se izkazali do danes dobičkonosni. Seveda s tem ni rečeno, da bomo druge prostore zamenjali. Nasprotno, če bomo imeli dovoljna sredstva, jih bomo lahko izboljšali in modernizirali, tako da bodo vedno odgovarjali času in potrebam.

Cenjeni delničarji Slovenskega doma na Holmes Ave., razmišljajte o tem in udeležite se delniške seje dne 10. januarja ob 1. uri popoldne, ki bo razpravljal o tem problemu. Pripravljeni bodo formalni načrti v več oblikah kakor tudi podano poročilo, kako dobiti sredstva za zgradnjo. Prepričan sem, da z dobro voljo in agilno podvzetnostjo delničarjev se to lahko stori v bližnji bodočnosti. Pridite vsi na delniško sejo, da s tem pokažemo dobro voljo do stavbe, ki je zgrajena za skupno streho dobre narodne volje.

Joško Penko, tajnik.

Koncert "Kanařkov"

V nedeljo dne 10. januarja se vrši koncert mladinskega pevskega zbora "Kanařki" ob priliki druge obletnice prvega koncerta. "Kanařki" imajo pripravljen obširen, bogat program, ki vam bo gotovo ugajal. Minulosti je že več mesecev, odkar se je vršil njihov zadnji koncert, toraj so imeli precej časa za učenje in so se potrudili in so naštudirali lepo število pesmi za celoten zbor kakor tudi sole, duete, itd. Zbor je poleg več narodnih pesmi naštudiral tudi par zelo težkih klasičnih skladb, katerih še ni pel noben mladinski zbor.

Starše pozivljam, da gredo otrokom na roke v prodaji vstopnic, kajti sklep seje "Kanařkov" je, da proda vsak vsaj 2 vstopnici. In končno je pa tudi dolžnost staršev, da se udeležijo prireditve in sami obsodijo ali

je mladinski zbor "Kanařki" vreden svojega imena ali ne. Vljudno vabim tudi prijatelje staršev in Kanařkov iz naselbine in bližnjih okolic, da se udeležijo, kajti mladinski zbor je v ponos cele naselbine in zasluži vaše podpore. Slavčki, Skraňčki in mladinska zbora iz Waterloo in Holmes so že obljubili, da se udeležijo v kar večjem številu mogoče, za kar se jim že v naprej zahvaljujem. Obenem pa vabim naše sosedne "Čričke" in pa barbertonske Slavčke in starše, da se udeležijo, ako jim je mogoče.

Vsak ljubitelj mladine in slovenske pesmi naj si zabeleži dan 10. januarja za "KANARČKE." Pozdrav!

Anna Traven.

IZ DOMOVINE

—V Ljubljani je umrl splošno znani in priljubljeni višji poštni uradnik v pokouju gospod Mihael Bajd. — V Slomškovi ulici je umrla Elizabeta Kvasova roj. Pogačnik. — Na Krekovem trgu št. 11 je nenadoma umrla Ema Klemčič roj. Gračnar, soproga gostilničarja.

—Nesreča užitarja in otroka. —V četrtek dopoldne, dne 10. decembra sta gnala užitarji Lovko Ivan iz Dolenje vasi št. 40 in sosed žnidaršič težkega bika, ki ga je Lovko prodal mesarju, proti Rakeku. Spotoma privozi malo pred poldnem avtobus. Žival se je avtobusa prestrašila, začela begati sem in tja in pri tem priletnega Lovkota s tako silo pritisnila ob obojestrno lipo, da si je zlomil desno nogo v koliku. Ponesrečenega Lovkota so odnesli v bližnjo Vatrovčovo hišo, poklicali zdravnika dr. Pintarja, ki je ponesrečenca nudil prvo pomoč, nato pa je bil z opoldanskim vlakom odpeljan v splošno bolnišnico v Ljubljano. Njegovo stanje je z ozirom na visoko starost precej kritično.

Pred kratkim smo poročali, da je njegovega sina, posestnika in gostilničarja doletela v Postojni podobna nesreča. Pri težko naloženem vozu lesa je odpovedala zavora in pri tem si je zlomil nogo, katero so morali, da so mu rešili življenje, odrezati. Še sedaj se zdravi v bolnišnici v Postojni, medtem pa je doma očeta zadela ista nesreča, kar je za dobro družino še bolj tragično.

Dne 9. decembra pa se je v Hribarjevem zgodila nesreča, ki mu je sredinec in prstanec leve roke skoro odrezala. Njegov brat pa si je pred kakim pol letom s sekiro odsekal štiri prste. V Ljubljani je umrl Franc Pungerčar, zvanični drž. železnice.

—V Celju je umrl g. Franjo Česen, trgovski poslovodja.

—V Ljubljani je umrla Ema Orehek, soproga posojilniškega ravatelja v p. Pokojno je bila blaga in skrbna mati, ki so jo spoštovali vsi, ki so jo poznali. —V Ljubljanski splošni bolnišnici je umrl Franc Malenšek, železniški uradnik v p.

—Huda nesreča na Verdu. —Nedavno se je v kamnolomu državnih železnic na Verdu nad Vrhniko pripetila huda nesreča. V tem kamnolomu so delavci razstreljevali kamenje. Med delom pa se je naenkrat utrgala velika skala ter pokopala pod seboj 64 letnega delavca Matevža Isteniča. Ko so delavci odstranili težko skalo in izvlekli izpod nje Isteniča je imel ta zlomljeni obe nogi, udrti prsni koš ter druge hude notranje poškodbe. Domači zdravnik je nudil Isteniču prvo pomoč, obenem pa je bil poklican iz Ljubljane, reševalni avto, ki je Isteniča prepeljal v splošno bolnišnico. Za Isteniča skrajni več upanja, da bi ostal pri življenju.

—Smrtna kosa. —Na dan svojega godu je umrl po daljšem bolehanju dolgoletni predniški delavec, 70 letni Andrej Šular. Pokojni oče Andrej je bil zaradi svoje skromnosti in vedrega značaja vsesplošno priljubljen in spoštovan. To je izpričal tudi njegov pogreb na litijsko župno pokopališče, kamor ga je spremenila izredno dolga vrsta pogrebcev. Ob odprtem grobu so mu zapeli litijski pevci v slovo. Zapušča ženo in otroke, katere je kot skrben oče spravil k dobremu kruhu.

—Magistratni ravnatelj v p. g. Ivan Lauter je za vedno zatisnil svoje oči. Pokojnik, ki je svoj čas služboval pri dunajski policiji in so ga kot strokovnjaka poklicali na ljubljanski magistrat, je bil odličen in nad vse vesten in nepristranski uradnik, pa tudi dober šef svojih podrejenih. Zato je bil vsesplošno spoštovan in upoštevan.

—V Galiciji pri Celju je umrla po kratki bolezni Nežka Videmšek, roj. Rezman, šivilja.

MODROVANJE KUHAČE

Danes grem v trgovino, da si kupim vsoto dobroto, katero v kuhinji jaz rabim. Za kosice dobro si nabavim. Najprej korenček in peteršiljčka za fino juho našega Miška, pa orehe, riža in testenine, olja, soli, sira in pa rozin. Pa za kruh prav dobre moke, nakupim putra za sladke krofe. Ajdova in koruzna moka, žgančki bodo, he, he, he, brez krompirja pa tud ne gre, čebuljčka zraven in zelj glave, in fižolčka in solate, pa obed bo kot za grofe. Kislo zelje, repeca in jesprenj, to za jutri bo najprej. Okurka, mleka, kave in pa kruha, to pri nas se jutraj kuha. Za petek so pa ribe fine, salmوني, sardele in sardine. Za posladkat pa razne kekse, ali konzerv, sadje in pa breskve. Za ponedeljek, čas za pranje, razližno mlo za čiščenje, Rinslo, Lux, Ivory in drugo, kar za čišit je na uslugo. Večkrat rabim pa se več, pri

KABAY-u

kupim vsoto to reč.
6507 St. Clair Avenue
Slovenski grocerist

Če verjamele al' pa ne

Moj ljubi bratec Francelj je očeta in mene povabil na obisk v Divačo, kjer je bil Francelj uslužben na železnici. To je bilo že davno in v tistih lepih časih, ko se je šlo lahko iz Menišje v Divačo brez potnega lista.

Udarili smo jo iz Menišje čez Cisto stran, čeprav so oče rekli, da bi šli radi čez Cerknico, češ, da imajo pri Klemenu važen opravke. S Franceljom sva jim pa dokazala, da imajo pri Domicelu na Rakeku prav tako fino vino, če že ne boljšega.

No ja, do vlaka je bilo še čas, pa smo potrkali pri Domicelu in poklicali en literček vipavca. Z bratom sva pričakovala, da bomo pili na očetov račun, oče so mi silili obratno in se zanašali na sveto sinovsko dolžnost. Rekli, da so pozabili denar doma. Jaz sploh nisem prišel v poštev, ker sem takrat še hlače trgal po šolah (igral vlog potrebe) in tako je čisto vlog finančnega komisarja naš Francelj. Naj mu bo dobro na tem in na onem svetu.

Saj naš France ni godrnjal ob takih prilikah in smo ga dostikrat žehtali iz njegovega žepa, vendar ni mogel verjeti, da bi bili oče res pozabili denar doma. In kot vesten človek, je hotel priti stvari do dna. Ko so oče v vagonu malo zadremali, mi je šepnil, da bova očeta postavila na preiskovanje in dognala, če je njih blagajna res suha, ali če samo tako pravijo.

France vzmaje iz listnice petak in ga vrže na tla, ravno pred očeta. Jaz sem pa dobil nalogo, da sem drageni očeta in ko so pogledali, sem se sklonil po petak, rekoč: "Tukaj je pa nekdo izgubil petak! Ga bom pa kar jaz spravil!"

"Kremenalsodba!" vzkliknejo oče in me primejo za roko, "počakaj bom pogledal, morda je meni padel iz aržeta!" Midva s Francetom pa v smeh. Oče so videli, da sva jih ujela v past, pa so naju potem, ko smo v Šempetru nekaj časa čakali, peljali v bufet ter naju lepo tretali.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslovca

"Nič, nič, prijatelj!" je rekel Jack, si zapalil cigareto in ponudil tudi stražniku. "Storili ste le svojo dolžnost. Saj niste mogli vedeti, da sem prišel nocoj tudi jaz kontrolirat električni hrupnik. Tudi mister Hegan je bil pravkar zgoraj."

"Kako veste?"
"Iz kontrolne knjige," mu je razložil Jack. "Vsaka kontrola se avtomatično zabeleži." Tedaj je pridržel mimo rumeni avtomobil. Šmel je št. 11.770 in bil prazen.

Jack je pomignil soferju in avto se je ustavil.

Z veliko uslužnostjo je odprl stražnik avtomobilova vrata, prijel torbico, da je mogel Jack udobno v voz, ter mu jo s poklonom izročil.

"Lahko noč, mister Bell," je še dejal stražnik ter mu salutiral.

Jack je odzdravil in vprašal soferja, ki ni motorja niti ustavil: "Imate dovolj bencina?"

"Če treba, za ves dan dovolj," je odgovoril sofer. "In kam naj peljem?"

"St. Louis Bridge!" je komandiral Jack glasno, da bi ga razločno razumel tudi stražnik, ki je stal na pločniku.

In avtomobil je zdrčal.

Stražnik je gledal za njim in zadnje, kar je še videl, je bila močno razsvetljena števil-

ka 11.770.
"11.770," je mrmral stražnik zamišljen ter krenil po pločniku dalje. "Lahko si je zapomniti tako številko. . . 11.770. . ."

In zadovoljen sam s seboj je kolovratil počasi po ulicah.

VII.

AVTO 11.770

Naslednjega jutra je vstopil Hegan točno ob devetih iz svojega privatne pisarne v veliko dvorano in je vprašal po Jacku.

Njegovo mesto je bilo prazno.

"Ključ tiči v ključavnici!" je rekel Hegan ter nagubal čelo. "Blagajna je odprta! In mistra Bella ni tukaj?"

Blagajnika je popadel strah. Oliver Hegan je planil z enim samim skokom k blagajni, odprl oboja vrata glavnega oddelka ter prebledel. Vsi predali so bili odpti in srednji je bil prazen.

"Okraden sem!" je dejal potem Hegan mirno, toda iz njegovega glasu je donela neizmerna notranja razburjenost. "Gospodje, nocojšnjo noč so me okradli za tri milijone dolarjev!"

"Pobegnili je!"

Kakor nčote je bleknil prokurist, starejši gospod, ki je nadziral korespondenco.

"Kaj se drznete trditi!" je

kriknil Hegan, ves rdeč od jeze. "Mr. Bell je poštenjak od nog do glave. Vam vsem naj bi bil vzor!"

V tem hipu pa je zazvonil telefon, kakor da je obseden. Na drugem koncu je gospa Polly Bellova obupana vila roke. Moža ni bilo vso noč domov. Z jokajočim glasom je vprašala, ali je že v pisarni.

"Obžalujem," je odgovoril prokurist. "Tukaj ga še ni!"

"Mr. Bella nocojšnjo noč še ni bilo domov," je javil prokurist z največjim zadoščenjem šefa.

Gospod Hegan se je zgrudil na stol in si otiral čelo. Vide ti je bilo, da je s svojo močjo pri kraju.

"Policijo sem!" je javkal. "Dva komisarja naj prideta, takoj Bobby Dodd! Plačam mu vsak honorar, samo da izslediti tatu."

Potem je zaprl oči. Uslužbenci, ki so stali v skupinah in šepetali med seboj, so ga globoko obžalovali. Prokurist je telefoniral policiji.

Tedaj je pridrvel stražnik zapiralne družbe, ki ga je bil prokurist tudi obvestil. Blagajnik mu je povedal, kaj se je zgodilo ponoči. Stražnik se je opotekel.

"Mr. Bell!" je vzkliknil. "O polnoči je bil tukaj. Celo torbo sem mu nesel. Vstopil je v rumen avtomobil št. 11.770."

Tedaj se je Oliver Hegan tako glasno zasmeyal, da so se vsi prestrašili.

"Zmešalo se mu bo!" si je mislil prokurist. "Siromak! Bell mu je zet! In ta nehvaležnež ga je okradel!"

Ampak Heganu se ni zmešalo. Počasi je pojenjal njegov gromki smeh, toda videti je bil še vedno skrajno obupan.

"Pocakajte tukaj, policije!" je ukazal stražniku; potem se je pa obrnil k prokuristu: "Peljite se, h gospodu Pattonu in povejte mu, kaj se nam je pripetilo. Kakor hitro bo sestavljen zapisnik, pridem sam tjakaj."

Prokurist je odhitel. Hegan je globoko zamišljen sedel na svojem stolu; samo včasih je zmajal z glavo.

"Kakor sina sem ga ljubil," je zaječal, "zaupal sem mu, kakor samemu sebi, svojo ljubo Polly sem mu dal za ženo, pa mi je to napravil!"

Deset minut pozneje sta vstopila policijska komisarja, da sestavita protokol.

In potem je prisopihal Bobby Dodd, veliki Bobby, kakor so ga v Chicagu povsod imenovali. Bil je pretkan, dolg, eleganten gospod. Gladko obriti obraz je znal obvladovati, le oči so mu bile ostre in prežee.

Komisarja sta pozdravila tega znamenitega tovariša z največjim spoštovanjem.

Pregledal je površno protokol, zrl malo dalje časa v knjige in je končno iskal po pivnikih odtise Jackovih prstov. Na blagajnico se je jedva ozrl.

"Mr. Hegan, poklicali ste me," je dejal potem. "Pred nekaj dnevi sem prekinil svoje razmerje z oblastjo. To se pravi, če se lotim zadeve jaz, se mora oblast zadovoljiti s tem, da me samo podpira. Glede plačila se domeniva, ko sodišču izročim tatu."

"Manj mi je za tatu, kakor za denar," je pripomnil Hegan otožno.

"Denarja menda ni izmaknil zato, da bi ga vrgel v Mississippi!" je menil Dodd. "Odam vam seveda tatu in denar."

"In vi ga dobite?" je vprašal Hegan težko sopeč.

"Well, o tem upam gotovo!" je dejal Dodd priprosto. "Razen če bi mi ušel na Mars. Ali ima ta Jack Bell sorodnike?"

"Mlado ženo," je prehitel šefa blagajnik. "Nečakinja go-

spoda Hegana. Gospod šef je torej nekako njegov tast. Pravkar je vprašala mlada gospa telefonično po svojem možu. Vso noč ga ni bilo doma in še zdaj ga ni."

"Tako, tako, izvrstno!" je mrmral Dodd in si sleknel rokavice. "Prosim, dajte mi njegov naslov. . . Kolika nehvaležnost!" se je obrnil mimogrede na Hegana; "vaš lastni zet vas je okradel!"

Zapisal si je Jackovo stanovanje in potem natančno izprašal stražnika, kaj se je dogodilo ponoči.

Nato je zahteval šestilo, stopil k steni, ki je na njej visel zemljevid Zedinjenih držav severoameriških. Izmeril je gotovo število kilometrov na vse strani ter potegnil potem na karti krog, čigar središče je bilo mesto Chicago.

"Do tega kroga je prispel rumeni avtomobil št. 11.770, ko se je začelo dani," je poučil policijska uradnika. "Brzjojavite nemudoma na vse postaje, ki leže tikoma ob obodu tega kroga! Defraudant je dejal, da se pelje preko St. Louis mostu. To je seveda samo zvi-jača, da bi vas spravil na napačno sled, kakor da je potoval v New York."

Policijska uradnika sta si zapisala imena vseh dotičnih mest. Dodd pa je sestavil že medtem notico, ki jo je izročil redarjem.

"Razmnožite in pošljite ta-

koj v vse novine!" je ukazal kratko. "Kakor hitro se kdo oglasi in zveste kaj, mi sporočite na tale naslov." — In pokazal jima je list, na katerem je bilo napisano Pollyno ime in stanovanje.

"Zdaj se odpeljem k njegovi soprogi!" je dejal Heganu. "Ali greste z menoj?"

"Jaz moram, žal, najprej k Dicku Pattonu," je odgovoril Hegan. "Potem pridem za vami."

"Well, torej vas ondi počakam."

"Ravnajte kolikor možno obzirno, mister," je prosil Hegan in trepetal z vekami ter si resnično iztisnil dve solzi. Počasi ju je otiral z robcem. "Siroma je nepopisno ljubila tega lopova, in jaz sem mu zaupal, kakor bi bil moj sin. Nezaslišano! Taka nehvaležnost nama zlomi srce!"

Sočutno je Dodd stisnil bankirja roko. "Zanesite se name — ravnal bom kot gentleman."

In odbrzel je s svojim avtomobilom skozi Chicago mimo Lincolnovega parka, tik ob Michiganem jezeru k vili sredi parka, kjer je čakala in trepetala Polly.

Medtem pa je stopil Hegan že v privatni kontor Dicka Pattona.

"Hegan, Hegan!" je zahropel debeli bombažni kralj ter hitel na svojih stebrastih nogah, kakor okoren slon pri-

jatelju naproti. "To je pre-neumna storija! Kaj storiva sedaj?"

"Jaz napovem bankrot," je dejal Hegan kakor ubit.

Tedaj ga je zgrabil Dick Patton za najvišji gumb na telovniku ter kričal rdeč kakor piruh ter grgrajoč kakor astmatik, ki se duši: "Ali ste blazni? Zaradi treh milijonov? Vi ste vredni še vedno vsaj 15 milijonov. . . ne?"

"Dvajset!" je odgovoril Hegan. "Toda v tem trenutku trditi Dick Patton ne morem plačati niti treh."

"Well . . . sediva!" je zavzdihnil Patton. "Pomeniva se. Danes je vaš plačilni dan . . . res. Potrebujem vaše milijone . . . res. Toda zato bankrota vendar ne napoveste. Plačate z obrestmi, kadar lopova dobite. Toda postavim vam pogoj, da najamete, čakam . . . potrpim . . . pomagam vam . . . zopet morate pri- ti kvišku in potem . . . potem . . ."

"Dobi ga — bodiva brez skrbi! Bobby Dodd ujame vsakogar in . . ."

"Toda v slučaju, da Jacka

Bella ne ujame —?"

"Izključeno! — No, počakajva . . . plačate pač, kadar boste mogli . . ."

"Plačati ne bom mogel tako kmalu!" je ječal Hegan. "Preveč sem se zaril v bakrene papirje . . . Ali hočete bakrovih papirjev?"

"Hvala . . . Niti zastoj jih ne maram!"

"Ali papirji se gotovo zopet dvignejo, morajo se dvigniti, sicer pojde vsa industrija k vrugu!"

"Pa naj gre! Ampak bakrovih papirjev ne sprejemem!"

"Potem vendarle napovem konkurz?"

"Nič ne napoveste!" je kričal Dick Patton. "Kaj hočete, da res izgubim svoje milijone? To ni- so mačkine solze! — Ne, ne, postavim vam pogoj, da najamete, čakam . . . potrpim . . . pomagam vam . . . zopet morate pri- ti kvišku in potem . . . potem . . ."

Ves je zasopel debeli bombažni kralj in pot mu je lil za ovrtnik. Končno pa sta se pogodila.

(Dalje prihodnjič)

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA NAD \$3.500.000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5.900.000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Ce se hoče zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta. Zavaruje se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in srot. Če še nisi član ali članica te močgne in bogate podporni organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16 do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois

DELNIŠKA KONFERENCA

Slovenskega Nar. Doma na St. Clair Ave.

Tem prtom se naznanja vsem delničarjem Slov. N. Doma na St. Clair Ave., da se bo vršila redna letna delniška seja delničarjev SND. in sicer v četrtek dne 14. januarja 1937 v auditoriju SND. pričetek ob 7:30 zvečer.

Delničarji so vabljani, da se te letne konference udeležijo polnoštevilno.

DIREKTORIJ SND.

Ne bodite sužnji neprebave

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Želodčno

zdravilo

iskreno

priporočano

— Pišite po brezplačen vzorec —

Triner's Bitter Wine Co.

544 S. Wells St., Chicago, Ill.

Send me a free sample.

Name _____

Address _____

Pri vseh
drugistih

Podpredsednik Zed. držav, Garner, se je vrnil v Washington za nadaljna štiri leta. Z njim na sliki je njegova tajnica, ki ni nihče drugi kot Mrs. Garner, njegova žena.

Bombe iz letal napravljajo silno škodo v Madridu. Eno takih poškodovanih hiš vidite na sliki.

Slika je bila vzeta v Madridu takoj, ko je udarila bomba v mesto. Spodaj na sliki je oddelek Mavrov, ki se odpravljajo na bojišče.

To je pa nova zakladniška trdnjava strica Sama v Fort Knox, Ky. Tukaj bo ameriška vlada spravila deset milijard zlata. Vsa stavba je narejena iz jekla, ki proizvaja strupeni plin, če bi kdo poskušal vrtati v te jeklene stene. Tudi vrata spredaj so iz jekla, katere se elektrificira. Vse prostore znotraj se lahko poplavi z vodo. Torej bo zlato tukaj dobro spravljeno.